

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputatio || excellentium. D. doctoru[m] Iohannis Eccij &
|| Andre[a]e Carolostadij q[uae] cepta est Lipsi[a]e ||
XXVII. Iunij. An. M.D.XIX.**

Eck, Johannes
Karlstadt, Andreas
[Erfurt], 1519

VD16 E 320

Die Julij ocua.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32477

mane fragilitatis fuisse assignat nonimus. sed cum publico fungerent officio
ab eis iudicio et causa tam sanctis viris non est detrahendum.

¶ De platyna dicit se recipere eius historie auctoritate et ego neque auctoritatē
et platyna adduxi sed historiam. ¶ Ad Innocen: ep̄lam r̄siderat ē nihil facere
ad p̄positū φ de latina illū probat eccl̄ia et non de alia. Sed q̄ hec est glossa
Lutherana nulla auctoritate fulcita vel p̄suasōe, ea facilitate p̄ēno q̄ adducit
¶ De. zo. annis r̄ficit me fuisse opponentē tam triduo. deberē utiq̄ fuisse nisi
rene: p̄ suis cauteis aliqui fecisset ex opponente r̄sidentē. nō em̄ hoc opposuit
argumentū. sed ipse posuit. et certe cathedrā illam Petrus non secum sumpsit
ad Romam sed primum transtulit.

¶ De hō pascerē vult dimittere Grego: Ambro: Chysoft: Quia simplex vers
bū nō debeat equiuocari. dico quia hoc ignorat verbū pastoris esse nomē officis
q̄ bonoris et etiā oneris. Ut et prelatiōis accepte officiū et simul p̄ascendi onus
¶ De p̄ditōe nō recipio allegata et reuerent patrē q̄ nec Ch̄us sicut ipse semp
inheret literē p̄ditionē lūxist pasture. nam sic eroz confirmaret Hussiticus φ
non existens in charitate non episcopus prelatus pastorē.

¶ De ca: significasti de electiōe sc̄o Bermonē et altos doct: p̄oderare in materia
an p̄ellū si supia papā. sed q̄ verba decretalis nō sunt adducta. nihil possum
dicere. sed cōjicio nolens me huic allegare pastalē p̄ditionē accepisse p̄ q̄litatē.
¶ De paulo qui p̄matū Petri nō agnouerit sed fuerit apl̄us Ch̄i. oēs suis
mis Ch̄i ut arbitrio: in Petro p̄matū nullib⁹ abstulit regiminis. sed et mortis
turus ut in ep̄la de transitu ap̄loꝝ scribit Petru valedixit ut caput eccl̄ie. que
ep̄la ait sit b. Dionysij vel minus incertum habeo.

¶ Paulū dixit vicarii Ch̄i sed non ḡfalem. nam etiā in Apocalypsi ponuntur
duodecim fundate eccl̄ie. et tamē fundamentū aliud sc̄z p̄incipale Nemo ponere
potest. q̄ quod possum est sc̄z Christum.

¶ De cōdo dicit nō esse ad p̄positū an Petr⁹ sit petra et est totū negotiū nostrū.
tū solutionē p̄dile q̄ me data ad quā me retuli ipse retulit cū exp̄issum sit de
lis Paulū imp̄bare p̄tentōem. sed nescio q̄ ingento reue: p̄ arbitriū p̄terea
Paulū negasse p̄matū. vt tolleret schisma. forte nō fuit in p̄uincia que caruit
p̄ilice. fuisse em̄ h̄tū expt⁹ quot dissensiōes p̄tentōes et dissidia emergunt. ubi
nō est p̄nceps et caput inter causas dījudicans et agnoscens. Et mirabile videt
ei si tam paucis ḥbis sc̄z apl̄atus et regiminis tū velim soluere auctoritatē. p̄is
apl̄a in q̄litate sunt minia. In virtute maria. Si Be: pater illa duo minuta
vocabula apl̄atus et regis capitlis p̄ncipalis et secundariū attēdisset. dudū pug
nates ut libi videat sacre scripture et sc̄toꝝ patrū sententias reconciliasset. quib⁹
neglectis necesse est exortica et aliena sequi dogmata.

Die Julij Octua. Martinus.

¶ Ad auctoritates a me inductas Pauli ad Corin: et ad Galatas egresso. d.
mōe suo nihil r̄siderat nisi q̄ ingeminat p̄ellū Constanti: et Hussitas. q̄ que non
soluant mīhi auctoritates. Rā sicut dixi p̄ellū Nicenū alia statuit lōge sacras
tūs et celebū. Ideo quantū ille nitit suo. tū ego meo et dico sicut heri dixi q̄ns
tūlibet alleget p̄ellū nondū habet lūs diuinū. de q̄ solo questio est. Ideo p̄ellū
¶ Sc̄do vt eluderet auctoritates poti⁹ q̄ solueret aduenit (nihil ad p̄positū.
distincti apl̄atus et ad ministratiōis. que q̄ h̄ano arbitrio est regis. neq̄ in fa
ctis līs. neq̄ in l. p̄sbeas interprantib⁹ habet. nō sūm p̄tent⁹ ēā mībi esse red
dīa. p̄serum q̄s apl̄at⁹ nō vt līo cū suis sentit dignitatis nomē sit. sed officij.
vt clar⁹ est apl̄us ad Ro: et vbiq̄. vbi sedicit accepisse grām et apl̄at⁹ ad obes
diendū sicut. Est em̄ apl̄us nūnci⁹ ḥbi. et apl̄atus seu ap̄le officiū ḥbi et sic in
factis līs apl̄atus sine administratio feride erat. nūlī administratiōes intelligat
p̄tentōes fortes de reb⁹ ep̄alib⁹ eccl̄asticis. q̄ nō est p̄p̄le administratio apl̄ica.
fateor: q̄dē si ista p̄mitrat libertas singēti singēs et ego sanctū Iohā: esse cās
sellarium et alium apostolum aliud esse. sed hec om̄ne non sunt lūs diuinū.

αποστολ
λη

Quae sunt g̃ principia illud qd̃ minimū in quantitate factitā. et fatus admittit
dñs egregius sacras literas ita expoget. et faciem eorū fugit diuertens in istos
euniculos humanit̃ inventos. Proinde adhuc stat auctoritas ac L. Ant. qd̃
pro schismate tollendo Paulus tolle psonam Petri. Pauli. Apollo r̃. et sola
Christū relinquit. sibi seicrō ministerio duntaxat verbi. qd̃ est vere apostolus
et administratio ecclie. Nec valet qd̃ hanc robustissimā auctoritatē voluntate
soluere fīgida ista similitudine. qd̃ p̃tencia sine capite expoget ita sit schismatis
et periculis multis. nam non dabatur ecclie sine capite. quādū dabunt multis
Episcopi sine papa. quēadmodū videmus fieri in fidelib: vbi eo p̃tēbunt ad
ministrant̃ respub: quo m̃tus habent cōmune caput. nam hoc est ad oculū
qd̃ regnū Francie. Anglie. Bistrāne. Gallie et infinitū in mundo sunt sine cōm
muni capite. et tamen non collidunt̃ quolibet regno suo rege contento. Quod
si in hs et alib: fluctuantib: tot diversis ingenis et morib: hominē non habentis
bus neq; in celo neq; in terra cōmune caput s̃tar par et concordia terrarum.
quanto magis id fieri potest in sp̃ualib: rebus pl̃antissimis. hoc est una fides
eadem charitate. eisdem mortis predicit̃ hominib: Deinde cōmune caput
in celo habentib: sicut apostolus dicit. Una fides unus dñs ad Eph: Quare
si decem essent pape si mille essent pape. non ideo schismata fierent. quare peto
adhuc d. d. velit auctoritatē Pauli m̃tū solvere similitter et illā ad Salazans
p̃sonam homiē r̃. vbi Paulus reiçit qui iiquid in petro et apostolis plenariū
esse potest. seu qualificatiū vt dicunt. nondū est tacta necum soluta quibus vi
fintam disputationē addo et illud qd̃ Paulus. i. ad Corin: 12. describens eos
pus ecclesiasticū. p̃t no loco apostolos. sc̃o prophetas. tertio Doctores r̃. et
postremo loco gubernationes. quas d. d. administratiōes vocal: recenset. Qd̃
p̃imatus Petri tanta res et tam necessaria est utire diuino. insufficieret
scrip̃isse Paulus eccliam. vt qui p̃incipalissimū qd̃ in ea est om̃it. Insig
z hoc adhuc stat qd̃ nec Petrus nec vniuersit̃ apostoli Hatch̃ia ordinare posse
erunt actuum. i. Nec et administrationē dare. ideo Bor: pontifex plus sibi ar
rogat administrationē cōfende: et totum orbem. quā in suo fisco: et apostolo
non invenit. Similiter sentio de ordinatiōe Pauli et Barnabae act: 13. sp̃us. si
non Petrus aut ecclia segregauit. ideo gloriat̃ nō immerto se nihil acces
pisse ab apostolita magnis. Immo ad Corinth: scribens. dicit nihil minus se
fecisse ceteris apostolos. Sed et illa auctoritas adhuc Petruaretus fittingit
qua scribit ad Salam: qui opatus est petro in apostolatu circūlacionis. Opatus
est et milbi inter gentes. et infra. Dederūt milbi dextras et Barnabae socieratis vt
nos in gentes. ipsi aut in circūlacionē. tantū et pauperū memoris sumus. Quia
auctoritatē si vellem ñti non posset d. d. cogere aut ullus hominū apostolatū
Petri latiore esse qd̃ in Iudeo utire diuino et p̃ hoc om̃ies auctoritatis quibus
erit. pasce oves meas r̃. et tu es petrus r̃. referendas esse ad terminos sed
apostolatus. quē ad modū Christus clare Johannis. 10. Dues gentium ses
cernit ab oīibus Isrl. dicens. babo adhuc alias oves qui non sunt ex hoc
oīus. et in fine qd̃ et d. d. heri testig̃ Apocalyp: 21. describit̃ Hierusalem noua
cum duodecim fundamētis preter illud fundamētū capitale Christus. et illa
sbt ñbil differentie ponitur inter fundamēta duodecim qd̃ oīo faciendū erat
si tantū erat de p̃imatu Petri sentiendū. ad hoc idem valent plurime figure
in scripturis. vt duodecim bones. 3. reg: 4. maris enet. item duodecim Leons
euli throni Salomonis. duodecim lapides Jordantis et similia. in quib: oīus
b̃ prolus omnimoda equalitas oīm apostolor̃ descripta est. Nec potest villa
inequitas in p̃trariū p̃partiture diuino. Hec sint dicta pro ista cōclusiōe quā
ego usq; hodie verissimā credo. Immo certe sc̃o. nec spero posse tam vñq; cō
nelli. Quare rogo d. d. egre: ex quo nullā adhuc posuit auctoritatē diuinitatis
pro sua sententia. saltem dissoluat aliquas clare et sine diuerticulis. atque

non habeo eum pro recte sentiente de scripturis theologo, et relinquo. immo
refero ad iudicium non iniustie neque vulgi, sed ordinando iudicium, et cuiuslibet
prudentis lectoris candidorum auditio:is.

Ecclesiasticus.

¶ Precio quid reverentia: pater vult qd ab initio sermonis dicit me nihil resistere et
tamē in eius preci solutio:nes meas heret datae iniustas et robustissimas nitit
infringere, an illa sibi constent ipse viderit.

¶ Deinde qd auctoritate concilii Constantini: non vult se artari, viderit ipse,
videant Iudices qd iuste fecerit. Nicenaz Synodus non respuso in his que sunt
fides, atq; mores recipiunt, vt ordinatio:es episcoporum, p qualitate temporum et locorum
comum mutari possunt. Postulat ex me ut sus dinum ei afferam, qd etsi sepius
fecerit conclusio tamen mea illud non habet, sed dūratur qd reverendus pater
in refutatio:ne dixit Bo: ecclesiastis ante tga Sylvestri non fuisse alijs sugiorem.
qd in conclusione mea nego, tamē fateor pūnatum Bo: pontificis esse de iure di-
mino sedim allegata p me. Deinde reprobatur solutione dicit distinctione meā
humano arbitrio iniuerā quasi nō licet in theologia distinguere, sicut Arius
volut Athanasius tristendo, nam nūmis litera tenax dixit filium esse creaturā.
qd illud pater maior: me est, qd diluens Athanasius distinguendo Pater maior
me est secundū humanitatē, sed nō secundū distinctionē, qd sacras scripturas nō
distinxit Arius, eam nō receptit, et ita in errore permanenter manuit. Sic in pūtia
cum qui elucidant sacram scripturā vitam eternā habebunt. Diversos passus
scriptura conferendo ne in sacris literis strictas admittantur, distinctiones dandae
sunt, ne litera nūmis tenax occidat, sed magis a spiritu vivificet et quia Petrus
alij preferret septuaginta in sacris scripturis, sepe eis equaliter regitur, ad contra
strictā vitandā necessarii est distinctionē ponere, sacre scripture conformē. Sic
et Hieronymus et Cyprianus p me allegati, et epistola. 9, qui et equalitate
apostolatus fatent, et tamē pūnatum Petro tribuit qd fieri non potest nisi ad
diversa referas, placet mihi apostolatum dicere officium, ita tamen qd etiam dicat ho:
norem, sunt enim ista noīa et honoris et onoris ut dixi, qd apostolus ad Bo: indicat c. 10, qd euangelizabūt nisi mutantur? De administratio:ne iterū assentior
reverentia: pfi. Illam scz in equalib: esse multo inferiorem qd illa in spiritualib: Deum
optimū rogem⁹ et episcopi nostri illud agnoscat, et spiritualia non p vicarios et
episcopos per seipso administrat̄ Denotavitqd administrationē regimintis in spiritualib:
libus pūtare, nec obstat qd reverendus pater dicit sic se posse singere Johans
cancelianus, Marcius sigilliferus et ceteri, qm ut Augustinus liberis verbis vtunq; pbi.
nobis vero ad certam regūlā loqui fas est ideo talia oportet afferre que funs
damēntū recipiant ex sacra scriptura, sicut primū membrū apostolatus in apostolico
equalitate, alterū membrū regimintis in Petri primatu. Unde fateor ros
bifurcū: esse auctoritatē Pauli, sed que mībū nec in una litera aduerset, cōtemp
sit reverentia: pater sumile p me adductū de schismatib: in pūncia pūscide carente,
qm̄ iam ita sit in regnū fideliū Hispanie Gallie, Anglie, Ungarie, que sunt sine
capite et tamen stat par qd cōcordia, inter illa mirū quid reverend⁹ pater tans
tarū cedū, bellorū, pēlto:z, iam fuerit oblitus que non potest ignorare. Dicere
nolo tam diuturnū dissidū et pēnū odium inter Gallos et anglos, Odīsū
etiam inueteratū inter Gallos et Hispanos, qui tortes pō regno Neapolitana
no cum maxima Christiani sanguinis effusione bella gesserū, et utinā tandem
pac̄ esset stabilis et pmanens, Unam fidem, unum dominū Christū agnosco
cum apostolo, sed Bo: pontificē ut Christū veneror vicarium. Stat ergo pītor
soluto iniusta et valida meo saltem exitū iudicio, de quo doctores indicent.

¶ Tertera obseruand⁹ pater dicit verba Pauli p me non tacta Deus perso:
nam hōis non accipiter sic minus soluta, forte obaudiu:it, qm tam ex Ambro:
qd Hieronymus adduxi eo: undē verbo: sententiā, Johānes em⁹ et Petrus Ideote

¶ Quia officies
sumus cœci
dixit Ecclesiasticus.

R

fuerant et analphabetici in lege. Paulus contra doctus fuit, pfectens suos mul-
tos coetaneos suos, ut de se restatur, noluit ergo Paulus reparare quales fuisse
Petrus et Johannes, quia plenaria bona deus non accipit. Ita enim elegit pfectus
caro, sicut doctus scribam, sed ergo hoc paternus non tollit, sed acceptio plenaria
deo non imputat, etiam si unum alterius delegent, ut de Cornelio Petrus fatebat
in veritate copertus quod non est accepit; pfectus deinde versam ad inducta per re: pfectum.
¶ Apostolu stat puma ad Corin: 12, qui corpus mysticum describens referat
aplos, prophetas, doctores et nouissime administrationes, dico egregie quidem
apostolm descripsisse, sed pumatibz nec negasse nec astrinxisse. Inuicibilis est ergo
argumentum hunc Paulus huiusmodi pumatibz non meminit, ergo pumatibus non est
in ecclesia, tum quod pueri sunt locum ab auctoritate negantur non valere, tamen quod est
in sacra scriptura uno loco non expressum, iuxta Augustinum doctrinam libri de docto
Christi ex alio loco accipi debet, sicut nos fecimus, pars in primis et fidemus ad
illud Apocalyp: 1:12, factorem, et sic sunt fundamenta, sunt illa etiam figurata per duos
decim duos per 12, item per 12, lap: Jordantis, sed in his numeris duodecim
aplorum afferit, pumatibus ob hoc non negat. Ego autem eum locum ob hoc induit
quod oporeat passus sacre scripture per cordes ostendere, et cum apostolus unum funda-
mentum Christi posuisset et nemo aliud ponere posset, Petrus ergo hoc fundamentum ecclesie negari non debere, quod Johannes et ipse sanctus, duodecim posuerunt fun-
damenta, et nulli distinctione accepta de funnamento fundamento, et pueri
pali et de fundamento substituto seu secundario Paulus et Iohannes recordabat,
¶ Secundo loco induxit Petrus non potuisse ordinare Matthiam, sic spiritus sancti
segregasse Paulum et Barnabam. Videamus cum apostoli fuerint episcopi non memi-
ni me reperisse in sacra scripture ordinatos a Christo episcopos, cu in vita
eis primi eos ordinaverit sacerdotes, quare et illud in Petrus referre possum
quod ad episcopatus ordinationem attinam, quod apostolus officium a solo deo tributum
admitto, non mihi quod diuinum postularum praesidium, sortes enim miserit non vulgariter
more sed ut sacer Dionysius testas illa fuit spus sancti visibilis apparitus.
Unde locus ille per pumatibus Petri facit, quod pumatibus sibi concessum eiecitur et
In diebus illis exurgens Petrus in medio fratrum regnabat. Sicut et de Saphira et
Anania, sicut in excusatione apostolorum quod non essent musto repleti, sicut in refusione
et defensione coram consilio Iudeorum et alijs in actis apostolorum cōtentis, ubi regnum
superiorum exercuit. Unde Matthia crux apostolm a deo factum erat a sancto Pe-
tro episcopu ordinatum. Sic et de paulo ducit pcessit quod apostolus a deo accepit,
abundanter enim labore alios factos. Sed ad tertium veniam quod videt magis
facere ad postulum inter alta per reue: patrem adducta, qui coagatus est Petrus ad
Galat: 2. Et dico Paulus non permisit sibi sus diuinum, sed narrasse factum est
et Petrus in actis apostolorum Cornelius gentilem insulam est in fide instruere, et gentiles
in Antiochia ubi profectus est similiter Romam, ubi tandem martyrio a Herone gis-
tilli coronatus est profectus et docuit, simul cu Iudeus ad fidem pueris et conuictis
tendit. Unde clare liquet Paulus factum tunc narrasse. Petruero et sancti Pauli
non meminat officii regimantis vel pumatibus presidentis, sed executiois apostolae
secundum quem apostoli diversas sortiebant, puerulas, in quo et Petrus alij
apostolis equalis fuit secundum Anacleum canit in novo secundum Hieron: contra Jos
unum et super epula ad Galatas secundum Cyprianum Epula, 9, ad Corine: pumatibus lib: 4
Quia de re sacra scripture intelligenda est cum effectu ut aduertamus quando
de officio apostolatus loquam, et quando de regimine pofestatis seu presidente
non refert quod reue: pater adhuc negat me adduxisse ius diuinum pro pumatibus
non dissoluisse auctoritates per eum inducas, quod idem dicere de eo, attinam
nullus ex sanctis patribus ita intellexit auctoritates per reue: patrem ins-
ductas ad negationem pumatibus Petri super altos, sicut ipse induxit. Contra
vero plurifariam sancti patres intellexerunt auctoritates per me inducas loqui

Non est vero
dicit Harti:

de primatu Petri. Unde circa illam p̄clusionē si aliquādō acerbūs et duris
quidq̄ loquuntur sum contra reueren: patrem. nollem arbitremini in p̄sonam
tuam dictum. sed causa ipsa que verit̄ tam pregnans et necessaria misericordia
batur. ut verba aliquādō acriora essent videntia. In reliquis p̄clusionib: Ecclā
semp̄ ex p̄lemodestia. vnde et ego istam p̄clusionem volo finire in p̄mitia. q̄
reperem s. Petru p̄matū tortus ecclēsie a Christo tenuisse ex p̄missione et facta
Hartb: 6. sicut intelligi: Hiero: Ambro: Cypri: et alij. ex narratione q̄ p̄missus
nostru Hartb: 10. scđm glossam ibidē. Ex solutō tributi Hartb: 7. obi s̄o 9
ip̄e fuit equparat⁹ Christo. scđm Aug: et Amb: Ex eo q̄ Christus rogauit
pro fidē eius indefectiblē. et iussit eum p̄firmare fratres Lu: 22. scđm Chrysostom⁹
et sanctu Leonem. q̄ pastor oulum Christi constitutus est Johannis vlti: scđm
Chrysostom⁹ et Gregor: q̄ Christus ait ad Petru sequere me. non solum sex genere
martyri⁹ sed et ordine magisterij. scđm Theophilus: q̄ solus iussus est Petrus
ventre sup̄ mare ad Christū. vt sic mundus per mare designatus rotus ei sub
terris scđm Bernhard⁹ de Consta: ad Eugen: et per alias lugines adducta reputo
conclusionē illam a tot s. patrib: et nonissime a consilio Constan: pbaram esse
veram. nolo tamen inniti p̄p̄le prudentie paratus captiuare intellectū meum
et in ihs et quibuscūq̄ alijs iudicio indicū ordinando sedi apostolice et alioz
prudentium et bonorum vtrorum.

Soli deo gloria.

Hora secunda Martini.

Logimur adiūcere coronandē q̄ egre: d. d. dislocūs obiecta mea simul plurima
oppositū et ruris me rindere coegerit et quanq̄ id voluisse preterire. tñ ut oī
dinancis indicib: p̄ om̄ia meam sententia declarē paucis respondeo. Num
opponebat q̄ Petrus prefabak electioni Hartbie exhortā apl̄os et. Credo
aut̄ nec ipsi d. d. videri per hoc p̄bari p̄matū Petri si Petrus predicat. cum
in superiore ipse mult responderit aliquid esse apl̄atum et aliud administrationē
regimur. non recte q̄ dixit Petru sic p̄dicando exercuisse administrationē res
sumunt iatioquin er Stephanus est primus et papa. q̄ et ipse predicanit et
multa fecit in populo. Et q̄ credit Hartbia apostolū esse episcopū ordinatū a
Petro. sum content⁹ vt credat quidquid voler. ego non credo nisi prober. Itē
q̄ Petrus exercuit primarū in p̄cussione Zianie et Saphire potest dici sed
nō pbatur. nam suscitauit mortuos q̄ et alij apostoli fecerunt. Item q̄ exēgē
sant apostolos ne viderent esse eb: ij. nec hoc indicat⁹ est p̄matū. cum ut dixi
egred. d. semp̄ distinxerit p̄matū ab omnibz opibz et administrationib: ces
teris. Item q̄ Petrus ambulauit sup̄ mare et Bernbar: per mare interperierat
mundū concedo. sed nihil ad p̄matū. cum et nos calcare debeamus mundū.
Illiū transito de fidei indefectibilitate rogante Christo p̄missa. pcedo
enī fidem Petri nunq̄ cecidisse. et si ipse ceciderit a fide. Tūc enī latro credidit
fide Petri. q̄n Petrus negauit. vt Aug: ait. longe aliud est fides q̄ p̄matū.
Item et illud q̄ Petrus dedit statarem. p̄ Christo et se in quo equipatus dicit
Christo. concedo. sed nihil ad p̄matū. immo contra p̄matū. nam mox sequit
vt et Hieronymus interpretat̄ ceteros apostolos ideo offensos q̄ Petrum suscipi
carentur fore malorum. ceperunt disputare quis esset maior. Ideo Christus
aduocato parvulo compescuit eorum ambitionem et sic sequentia textus fors
tius pugnauit contra p̄matū quā precedēta p̄o p̄matū. Illud Johans
nisi vltimo q̄ soli Petro dictum est. Sequere me. interprete Theophilo. sit mi
telligendum non modo de genere martyri⁹ sed et ordine magisterij. nego Thes
opibum. cum q̄ Augustinus melius videatur sentire dicens sic. Sequere
me temporalia mala preferendo. et si Augustinus non dicaret. ipse textus

K 9